

20 09 2018

Барои халки Тоҷикистон ва миллати тоҷик рӯзҳои саодат ва таърихӣ дар авроки зарин навишта шуда аст, ки онро бо ифтихор чашн мегирем. Яке аз ин рӯзҳои босаодат 9 сентябр - Рӯзи Истиклолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад, ки имсол 27 - умин солгарди онро дар фазои сулҳу ободии кишвар чашн гирифтаем.

Аммо дар рӯи замин инсонхое хастанд, ки хакикатро чашми дидан надоранд, дар дилашон бугзу адоват, дар фикрашон риёкорӣ буда, барои расидан ба хадафҳои нопоки душманонашон аз амалҳои бад даст намебардоранд. Онхоро пешрафту шукуфоии Тоҷикистони азиз тахти сарвари Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон ором намегузорад. Мисоли равшани ин амалкардҳои номатлуб ва пайдарпайи рохбарони фирории хизби хиёнаткори нахзат Муҳиддин Кабирӣ ва Илҳом Ёқубов мебошад, ки ахиран дар шаҳри Варшаваи Лахистон боз як тавтеаи нав сохтанд. Онҳо қабл аз чаласаи САҲА гирди ҳам омада, рӯи ҳатти эътилофи нав бар зидди миллати тоҷик икдоми иштибоҳие карданд. Ин хоинон, ки дар амалӣ намудани барномаҳои зиддимиллии худ ноком шуданд, акнун дар доираи худ эътилофе бо номи «Паймони миллии Тоҷикистон» таъсис додаанд, ки боиси таачҷуб ва нафрат аст. Ин гуна эътилофсозихои душманони миллат танҳо нафрати халқ, баҳусус ходимони динро дар пай дораду халос. Зеро мо - ходимони дин дар давоми солҳои зиёд аз хадафҳои нопоки нахзатиён ва хусусан Муҳиддин Кабириву Илҳом Ёқубов беш аз дигарон огоҳ хастем.

Илҳом Ёқубове, ки то имрӯз нахзатӣ буд чӣ тавр якбора «рохбари Анҷумани Осиёи Марказӣ дар Аврупо» шуд? Дар Аврупо аз Осиёи Марказӣ миллионҳо муҳочир ба сар мебаранд, ки дар байни онҳо олимони забардаст, профессорон, аҳли илму адаб ва шахсиятҳои маъруф хастанду як дар ба даре, ки хизбашро дар Осиёи Марказӣ ҳамчун ташкилоти террористӣ - экстремистӣ мешиносанд, рохбари ин анҷуман интиҳоб шуд ва дар эътилофи адоватангез имзо гузошт. Ин як дассиса ва фитнаест, ки ба чуз таҳкири муҳочирони меҳнатии Осиёи Марказӣ чизи дигаре нест.

Миллати тоҷик он фитнаву ихтилофот ва нооромихои солҳои навадуми асри гузаштаро,

ки махз ба дасти нахзатиён созмон дода шуд, фаромӯш накарда, балки аз он сабакҳои зарурӣ бардоштааст. Аз ин рӯ, иттиҳоду ҳамбастагии халқи тоҷик намегузорад, ки ҳеч як нуруи бадхои миллат, дар пиёда намудани нақшаҳои шуму барномаҳои харобиовари ҳеш муваффақ шавад.

Ҳочӣ Ҳусайн МҶСОЗОДА,
шаҳри Ҳучанд